

ESQUERRA

REDACCIÓ:
Màgims de Jaca, 9
SUBSCRIPCIÓ:
1'25 pts. trimestre
ANUNCIIS: Preus con-
vencionals, segons ta-
many i número d'in-
sercions.

Nº 10785

ANY III - NÚMERO 80

OLOT, 4 DE GENER DEL 1936

PREU 15 cèntims

DAVANT LA VICTÒRIA

Ens hem acomiadat, amb gran satisfacció, de l'any 1935, any que segons l'opinió del gran Duce italià havia d'ésser crucial i punt de partida o era que marcaria un nou rumb històric a tots els pobles d'Europa, refent el seu mapa i estructurant la seva política sota el signe del feixisme. Afortunadament les profecies del Dictador, amunt esmentat, no van pas pel camí assenyalat, ans fan via vers un sentit diametralment oposat; l'any que s'acaba de despedir, marca una esperança per a les esquerres i una davallada, una posta i una derrota de l'imperialisme del feixisme que intentaven estendre arreu del món, les forces reaccionàries i el capitalisme de tots els països. L'any 1935, més que crucial, esdevindrà fatal per a Itàlia, nació que haurà pogut comprovar l'esterilitat i grossos perills que comporta una dictadura, com igualment, a hores d'ara, estarà ja convençuda de la necessitat que té de desprendre's urgentment de la follia bèl·lica del seu dictador, l'audàcia i desmesurada ambició del qual ha girat contra Itàlia tot el menyspreu i una justa indignació del món sencer i ha portat la nació italiana a una desfeta econòmica, i socialment, a punt de descompondre's en una horrible, encara que conseqüent, revolució social.

* * *

Pel que fa referència a Espanya, l'any 1935, tanca un vergonyós parèntesi polític, estigmatitzat amb el doble oprobi del deshonor i la més repugnant immoralitat administrativa. A les acaballes d'aquest any ens alliberem del despòtic comandament de les dretes reaccionàries, antiliberals i opressores que, pel mes de novembre del 33 i a base de promeses que mai no complirien, escalaven el Poder, per tal de realitzar la seva venjança jesuítica, portar a terme el seu pensament íntim de monarquitzar la República, podar i desfigurar totalment la seva Constitució, retornar uns béns, legalment incautats per

l'Estat, restablir privilegis i en una paraula, imposar unes maneres de govern incompatibles amb la dignitat de la República.

Les dretes són acomiades del Poder en el moment en què la seva trajectòria de govern arribava al paroxisme de voler premiar i adoptar, com a norma de govern, l'escàndol administratiu, en el moment en què es confonia lamentablement l'habilitat política amb el desvergonyiment de l'home públic que converteix el ministeri en agència comercial.

Si a l'any 33 fou, per a la República, una veritable desgràcia que les esquerres haguessin d'abandonar el Poder, quan els seus actes de govern i les seves lleis, aprovades al Parlament, s'havien d'executar i transformar en fruits materials i espirituals que palesarien la bondat d'una política democràtica honesta i intel·ligent, ara, el bandejament de les dretes, representa no res menys que la possibilitat de salvació de la República i amb ella la possibilitat de reviuir unes llibertats que representen per la vida de l'esperit de la nació, el mateix que l'oxígen per la vitalització del cos. Amb la reconquesta de la República, Espanya empenirà novament una forta embranzida espiritual i material i ben prompte es col·locarà a la davantera dels pobles cultes d'Europa.

* * *

Cal que l'any 1936, sigui l'any de victòria republicana i la victòria de l'Estatut de Catalunya. L'any que hem començat serà l'any de la màxima responsabilitat dels republicans, els quals cometrien un crim polític i social abominable, si no sabessin organitzar una entesa prou ampla, un front popular de prou impuls que pugui vèncer rodonament, completament les forces reaccionàries, venjatives, cruels que deixen un bienni de govern

tacat amb sang i dolor del poble. Cal abatere, aixafar les dretes retrògrades amb una majoria tal que permeti a les esquerres restaurar ràpidament l'obra republicana destruïda, en aquestes darreres anyades i ensems fer els avenços cap a l'esquerra que el poble anhela i al seu dia exigirà, i encara cal aconseguir una victòria que ens doni autoritat i força, no solament per a refer l'obra de les dretes, sinó per a sancionar aquesta obra.

Per tal que la República recobri el seu sentit és necessari que tots els qui sentim amb sinceritat aquest desig ens apressem a complir amb constància tots els deures que imposa la ciutadania. Cal que, en primer terme estrangulem l'enemic íntim que tots solem portar a dintre, com és, en alguns, la fatiga, la inconstància; en altres, l'excepticisme i l'esperit criticaire o d'un constant descontentament. Per aquests el compliment dels deures de ciutadania constitueix una pesada càrrega de la qual se n'alliberen a la més petita contrarietat. Tots els qui considerem un honor militar a les fileres esquerranes, hem d'armar els nostres esperits amb l'inepugnable força de l'entusiasme, que ens portarà al compliment del sentiment del nostre deure envers la República, no com a una càrrega o un dolor, sinó com una alegria, un plaer i una autèntica joia espiritual.

A la insana exacerbació de les dretes, al seu egoisme descarat i autoritari, al seu butxarisme discordat hi hem d'oposar la màxima exaltació del poble, i tot l'entusiasme que sigui necessari, per tal d'obtenir una victòria esclatant i definitiva que permeti fer tot el que els imperatius de la consciència nacional exigeixi.